

A biztonságtudatosság büntetése

2013.05.16. csütörtök

A bevezetést egy kis anekdotára fogjuk bízni, amely szerint milyen furcsa is, hogy a bank azt akarja, hogy bizzunk meg bátran öbennük, amikor az otthagyt pénzünkért cserébe egy kis darab papírt adnak csak, de ők viszont nem bíznak meg annyira mibennünk, hogy nem lopjuk el a golyóstollaikat, mert jól odaláncolják azokat a pulthoz :-)

Nem lesz szó ebben az írásban arról, hogy vajon ha a különböző országok bankjaiba egyszerre elhelyeznénk ezer-ezer eurónak megfelelő összeget, vajon hol fogyna el leghamarabb az ügyfelekre terhelt különféle furmányos elnevezésű ilyen-olyan költségek nyomán. Elvileg az általános iskolában a történelem órán jó régen tanult kapitalizmus fogalmak szerint ugyanis hálásak lehetnek, hogy náluk van a pénzünk, mert befektethetik, kölcsön adhatják, forgathatják, hasznot realizálhatnak.

Jöjjön hát akkor az egyáltalán nem lényegtelen mellékszálak után a mai valódi témánk. Nagyon sokan bankolnak már számítógéppel. A sárga csekk adó, meg hogy a felesleges és gyorsan kidobott papíralapú számlák postai kiküldését ne kelljen fizetni, sokan igyekeznek átállni valamilyen korszerűbb, például dijnet.hu és hasonló elektronikus rendszerekre, amit azért őszintén szólva kicsit népszerűtlenebbé tett az utaláskori tranzakciós adó bevezetése, de azért még is előnyös, gyors és kényelmes.

Amikor különféle banki csalásokról olvasunk, vagy épp az antivírus.blog-ban ilyen esetekről írunk, igyekszünk elképzelni a részleteket, hogyan nem történt volna meg, és sok esetben konkrét gyakorlati tanácsokkal is megpróbáljuk felvázolni, milyen lépéseket tehet meg az átlag felhasználó a saját számlájának biztonsága érdekében. Az egyik ilyen hasznos fegyver a kétfaktoros azonosítás, melynek lényege, hogy a banki műveletet végző eszközön – például a számítógépünkön – felül egy másik készülékre is szükség van a tranzakciók hitelesítéséhez. Ebből sok helyen a GSM telefonra érkező mobilaláírás nevezetű módszer működik, amelyre belépéskor, utaláskor a begépelendő hitelesítő kód érkezik. A másik megoldás az úgynevezett token eszköz, amely kis – körülbelül egy gyufásdoboz méretű – számbillentyűket tartalmazó kütyü. Használatbavételéhez egy saját pin kód is kell, aztán ha utalásra kerül a sor, gombnyomásra generál egy rövid, pár percre érvényes "véletlen" számsort, amit ha begépelünk, vele hitelesítjük, hogy tényleg mi vagyunk azok, valóban mi akarjuk végrehajtani az adott tranzakciót.

Őszintén szólva ezt a kétfaktoros megoldást nem is választható extrának gondoljuk, hanem a biztonság érdekében minden ügyfélnek kötelezően használni kéne ilyet. Jelenleg egyelőre csak azok tesznek így, akik már alapból is elég biztonságtudatosak, vagy korábban valamilyen kár érte őket, és ezt javasolta számukra a bank, mint elővigyázatossági megoldást.

Akár ezek a gondolatok is cikázhatnának éppen agyunkban, miközben az előző havi banki egyenlegeinket böngésszük át. Ám hirtelen villámcsapásszerűen egy szokatlan levonási díjtétel szűr szemet, megnevezését a következőkben szó szerint idézzük: "Jutalék - Token használati díj". Magyarán, miközben ebben a módszerben nincs is szükség harmadik szolgáltatón keresztül, vagyis nyilvánvalóan plusz pénzbe kerülő, fizetős sms-re, mégis csak fizet érte az ügyfél. A bank fiókban aztán személyes érdeklődés után kiderült, hogy korábban ilyen havi levonás valóban nem volt, most 2013. január óta lett bevezetve ez a fizetős token használat.

Ez a záró bekezdés lenne most a tanulságlevonás helye, de nehéz ebben a helyzetben bármilyen okos tanulságot megfogalmazni. Véleményünk szerint ugyanis a biztonságos bankolást éppen hogy bátorítani, szorgalmazni, népszerűsíteni kellene, nem pedig plusz költséggel büntetni. A legjobb lenne, ha mindenki használná, amit sokkal inkább egy "token nem használati" díjjal lehetne inkább

serkenteni;-), de semmiképpen sem szabadna úgy büntetni a már ezt használókat, hogy fizessenek. A biztonságtudatosságra nevelés egy olyan hosszú távú közös érdek, amelyben ezt minden szereplőnek minden lehetséges módon szorgalmazni kellene, népszerűsíteni, de úgy véljük, az ilyen díjak ezt egyáltalán nem segítik és nem szolgálják.

IT Business Online